

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/175/2012
Identifikačné číslo spisu:	8012200577
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200577.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Gavaleca PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľov: 1/ R. W., trvale bytom R. 2/ V. W., trvale bytom R., S., proti odporkyni: Okresný úrad Humenné, (pôvodne Správa katastra, Štefánikova 18, Humenné), za účasti: Q. R., trvale bytom S. K., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. V-1648/09 zo dňa 10.5.2012, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/13/2012-11 zo dňa 26.9.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp/13/2012-11 zo dna 26.9.2012 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľom ani účastníkovi konania Q. R. náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I Predmet konania

Krajský súd v Prešove rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie č. V-1648/09 zo dňa 10.5.2012, ktorým odporkyňa podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) zamietla návrh na vklad záložnej zmluvy uzavretej medzi Q. R. ako záložcom a veriteľmi R. W. a V. W., ktorej predmetom bol byt č. 34 na 6. posch. vchod č. 15, v bytovom dome súp. č. 1630, na pozemku CKN parc.č. 6810 a spoluvlastnícky podiel 5064/315716 k spoločným častiam a zariadeniam domu a pozemku CKN parc.č. 6810 - zastavené plochy a nádvorcia o výmere 435 m², zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. S..

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že odporkyňa postupovala a rozhodla v súlade so zákonom, keď vo vkladovom konaní posúdila všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie

vkładu ku dňu vykonania povolenia vkladu a na základe zisteného návrh na vklad zamietla z dôvodu, že neboli splnené podmienky, pretože samotný obsah záložnej zmluvy bol síce - čo sa týkalo formálneho obsahu - v poriadku, avšak záložca, ktorý v predmetnej zmluve vystupoval ako vlastník nehnuteľnosti, v čase zápisu návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, t.j. ku dňu 10.5.2012, už nebol vlastníkom predmetu záložnej zmluvy. Vlastníkom predmetného bytu v tomto čase už bola V. R., ktorá ho vydražila a jej vlastníctvo (rozhodnutie Okresného súdu v Humennom zo dňa 3.2.2011 sa stalo právoplatným 10.2.2011) bolo záznamom pod č. Z 354/11-1 vnesené do katastra. Krajský súd uviedol, že základným údajom, z ktorého odporkyňa pri posúdení zápisu vkladu záložnej zmluvy vychádzala, bola tá, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti bola iná osoba, ako tá, ktorá bola uvedená na LV č. XXXX dňa 16.10.2009 pri podaní návrhu na vklad do katastra nehnuteľností.

Krajský súd konštatoval, že zavinením Správy katastra v Humennom došlo k poškodeniu práv účastníkov správneho konania R. W. a V. W., avšak tieto skutočnosti nemohli byť posudzované v tomto konaní. Zároveň dodal, že vzájomné vzťahy je potrebné riešiť v občianskoprávnom konaní na všeobecnom súde voči Správe katastra v Humennom v zmysle zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka.

II

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov navrhovateľov 1/ a 2/

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia 1/ a 2/ odvolanie žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na nové konanie. Dôvodili tým, že odporkyňa si nesplnila svoju zákonnú povinnosť a nezaoberala sa riadne danou vecou a nevybavila ju včas a bez zbytočných prieťahov. Tvrdili, že odporkyňa porušila § 32 katastrálneho zákona, pretože nerozhodla o návrhu na vklad do 30 dní od doručenia návrhu, keďže návrh na vklad bol podaný dňa 16.10.2009, no odporkyňa vydala rozhodnutie, ktorým konanie zastavila, až dňa 11.1.2010. Tiež vyslovil názor, že správa katastra vec nesprávne právne posúdila, keď poukázala na to, že v súčasnosti sa zmenilo vlastníctvo k bytu. Tvrdili, že odporkyňa mala zhodnotiť skutkový stav taký, aký existoval v čase zákonnej lehoty na rozhodnutie, t.j. 30 dní od podania návrhu. Všetky skutočnosti, ktoré sa udiali po zákonnej lehote, už neboli podstatné, a preto kataster mal vydať kladné rozhodnutie. Neochota alebo či už úmyselné alebo neúmyselné konanie zamestnancov nemôže byť na škodu účastníkovi konania, pokiaľ splnil všetky zákonné podmienky na to, aby kataster vydal rozhodnutie.

III

Stručné zhrnutie vyjadrenia odporkyne

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov navrhla rozsudok krajského súdu o potvrdení jej rozhodnutia ako vecne správny potvrdiť.

K dôvodom odvolania uviedla, že pri rozhodovaní o povolení vkladu č. V-1648/09 zo dňa 10.5.2012 posúdila všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu ku dňu vykonania povolenia vkladu a keďže v tom čase neboli splnené podmienky návrhu na vklad, pretože záložca, v záložnej zmluve ako vlastník, už nebol vlastníkom predmetu záložnej zmluvy, nemohla správa katastra vklad povoliť.

IV

Argumentácia rozhodnutia správneho orgánu

Rozhodnutím č. V-1648/09 zo dňa 10.5.2012 odporkyňa zamietla návrh na vklad záložnej zmluvy, ktorej predmetom boli vyššie špecifikované nehnuteľnosti, v prospech veriteľov - v tomto konaní

navrhovateľov 1/ a 2/.

Odporkyňa argumentovala tým, že pri rozhodovaní o vklade do katastra nehnuteľnosti prihládala na skutkové a právne skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu a v danom prípade zistila, že byt č. 34 na 6. posch., ktorý bol predmetom záložnej zmluvy, bol na základe uznesenia Okresného súdu v Humennom sp. zn. 17Er 280/2009-33 zo dňa 3.2.2011 pod č. zmeny 697/11 zapísaný ako vlastníctvo V. R.. V danom prípade išlo o výkon exekúcie a táto dôležitá právna a skutková skutočnosť mala vplyv na rozhodovanie o povolení vkladu. Odporkyňa v závere argumentovala tým, že v období rozhodovania o vklade záložnej zmluvy už záložca nemohol s nehnuteľnosťou nakladať, nakoľko už nebol jej vlastníkom a preto v zmysle ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona musela návrh zamietnuť.

V

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po verejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa 2/ nebolo dôvodné.

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 Obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Správy katastra v Humennom ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Humenné. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia najmä ustanovení § 11 (miestnymi orgánmi štátnej správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak) a 18 ods. 2 (okresný úrad podľa písm. a/ rozhoduje v katastrálnom konaní, podľa písm. b/ až k/.....).

Preto bude s týmto právnym nástupcom najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne o zamietnutí návrhu na vklad záložnej zmluvy do katastra nehnuteľností, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

Podľa § 31 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo

nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (ods. 1).

Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne (ods. 3).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisového materiálu zistil, že návrh na vklad záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti bol odporkyni podaný dňa 16.10.2009. Správa katastra rozhodnutím pod č. V 1648/2009 zo dňa 16.11.2009 konanie o tomto návrhu prerušila do doby právoplatného ukončenia konaní vedených na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 21C 158/2009 a 12C 121/2009. Rozhodnutím pod č. V 1648/2009 zo dňa 11.1.2010 odporkyňa konanie o povolení vkladu záložnej zmluvy zastavila na základe žiadosti záložcu Q. R. zo dňa 19.11.2009 z dôvodu jeho odstúpenia od záložnej zmluvy. Toto rozhodnutie správy katastra však bolo následne zrušené rozhodnutím Katastrálneho úradu v Prešove č. Vo 6/2010/Lu zo dňa 6.4.2010 a vec bola vrátená správe katastra na nové konanie, v ktorom táto vydala v tomto konaní preskúmané rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu správa katastra pri rozhodovaní o povolení vkladu záložného práva posudzovala všetky skutočnosti, ktorých posúdenie jej pred povolením vkladu zákon ukladá. Treba tu zdôrazniť, že správa katastra posudzovala uvedené skutočnosti podľa stavu, v akom boli práve v čase ich skúmania pred rozhodnutím o návrhu na vklad. Správa katastra nemohla vychádzať zo stavu, aký tu bol v čase podania návrhu, tak ako sa toho domáhali navrhovatelia 1/ a 2/. Taký postup by bol v rozpore so zákonom. V opačnom prípade by správa katastra napríklad musela povoliť vklad vlastníckeho práva nehnuteľnosti na základe kúpnej či darovacej zmluvy aj v prípade, ak by predávajúci, resp. darca počas vkladového konania, teda po podaní návrhu na vklad, avšak pred vydaním rozhodnutia o vklade, zomrel. Takýto postup je však neprípustný. Správa katastra je povinná skúmať podmienky vyplývajúce zo zákona práve podľa stavu v čase ich skúmania a nie podľa stavu v čase podania návrhu na vklad.

Preto keď správa katastra návrh na vklad záložnej zmluvy zamietla z dôvodu nesplnenia podmienok návrhu na vklad spočívajúceho v skutočnosti, že záložca zo záložnej zmluvy v čase posudzovania podmienok už nebol vlastníkom nehnuteľnosti, rozhodla tak správne a v súlade so zákonom.

Na tejto skutočnosti nemení nič ani zistenie, že správa katastra sa po podaní návrhu v roku 2009 dopustila prierahov v konaní, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k porušeniu práv navrhovateľov. Nápravy a odškodnenia sa totiž nemožno dovoľávať v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti O.s.p., ale - ako to správne poznamenal krajský súd - v civilnom konaní pred všeobecným súdom podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že v predmetnej veci boli splnené predpoklady pre zamietnutie návrhu na vklad a preto krajský súd dôvodne zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia správy katastra.

Odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí odporkyne a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľom vzhľadom na ich neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporkyni zákon priznanie trov neumožňuje a účastník konania Juraj Lukáč si návrhu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.